

προσωπικός

προσωπικός, -ή, -ό, επίθ. [<μσν. προσωπικός], προσωπικός. **1.** που αναφέρεται στο πρόσωπο του ανθρώπου και, κατά επέκταση, που αναφέρεται στον ίδιο τον άνθρωπο, ο ατομικός: «μπορείς να κάνεις ό,τι θέλεις, αλλά είναι προσωπική σου ευθύνη». **2.** το θηλ. ως ουσ. **η προσωπική**, (για μπάσκει) η ελεύθερη βολή παίχτη στο αντίπαλο καλάθι ύστερα από ποινή του διαιτητή στην ομάδα: «ο Γκάλης έχει το μεγαλύτερο ποσοστό ευστοχίας στις προσωπικές (ενν. βολές)». **3.** το ουδ. ως ουσ. **το προσωπικό**, το σύνολο των ατόμων που εργάζονται σε υπηρεσία, κατάστημα ή σε άλλη επιχείρηση: «αυτό το εργοστάσιο που βλέπεις, έχει εκατό άτομα προσωπικό». **4α.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα προσωπικά**, ό,τι αφορά την ιδιωτική ζωή, ιδίως τα ερωτικά ή οικογενειακά ζητήματα: «δεν μπερδεύομαι στα προσωπικά των άλλων». **β.** δυσaráσκειες, πίκρες που αποτελούν αφορμή για διενέξεις ή φιλονικίες: «έχουν τόσα προσωπικά, που αποκλείεται να συμφιλιωθούν». Επίρρ. **προσωπικά** και **προσωπικώς**.

- (αυτό) είναι προσωπική μου δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

- (αυτό) είναι προσωπική μου υπόθεση, βλ. λ. [υπόθεση](#).

- (αυτό) είναι προσωπικό μου ζήτημα, βλ. λ. [ζήτημα](#).

- (αυτό) είναι προσωπικό μου θέμα, βλ. λ. [θέμα](#).

- (αυτό) είναι προσωπικό μου πρόβλημα, βλ. λ. [πρόβλημα](#).

- (αυτό) είναι προσωπικός μου λογαριασμός, βλ. λ. [λογαριασμός](#).

- προσωπική δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

- προσωπικό δράμα, βλ. λ. [δράμα](#).

- προσωπικό σου θέμα, βλ. λ. [θέμα](#).

- το παίρνω προσωπικά, θεωρώ πως, κάτι κακό που ειπώθηκε ή έγινε, έχει άμεση σχέση με το πρόσωπό μου: «κάποιος ανέφερε πως οι διευθυντές παίρνουν τζάμπα το μισθό τους, και το πήρε προσωπικά, γιατί κι αυτός είναι διευθυντής σε μια επιχείρηση».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας